

U s n e s e n í

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL. M. a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobce: **N.M.V**, místem ■■■, právně zastoupeného Mgr. Jiřím Douskem, advokátem AK SPOLAK s. r. o., se sídlem 8. března 21/13, Liberec 5, proti žalovanému: **Oblastní inspektorát práce pro Ústecký a Liberecký kraj**, se sídlem SNP 2720, Ústí nad Labem, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 4. 2014, č. j. 2021/7.72/14/14.3

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Ústecký a Liberecký kraj ze dne 14. 4. 2014, č. j. 2021/7.72/14/14.3 se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobce domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 250 000 Kč za správní delikt podle § 140 odst. 1 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), kterého se měl dopustit tím, že umožnil dne 11. 10. 2012 od 9:00 do 12:00 hodin v prodejně levného textilu na adrese ■■■ výkon práce paní N.K., aniž by s ní měl uzavřenu pracovní smlouvu nebo některou z dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr podle zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce. Žalobce tak měl umožnit výkon nelegální práce definované v § 5 písm. e) bod 1 zákona o zaměstnanosti.

Žalobce v žalobě uvádí, že měl snahu vyčerpat řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, když svého předchozího právního zástupce JUDr. Josefa Klofáče zmocnil k podání odvolání proti napadenému rozhodnutí. JUDr. Josef Klofáč však odvolání v zákonné lhůtě nepodal a žalobci tak nezbývá než brojit proti napadenému rozhodnutí správní žalobou. K doložení tohoto tvrzení doložil sdělení žalovaného ze dne 19. 6. 2014, že napadené rozhodnutí nabylo dne 8. 5. 2014 právní moci, odvolání proti němu podáno nebylo.

Podle ustanovení § 68 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), je žaloba nepřípustná tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je podle tohoto zákona nepřipustný.

Krajský soud dospěl k závěru, že v projednávaném případě jsou splněny podmínky pro odmítnutí žaloby. Ve věci není sporné, že žalobce, vzdor poučení o možnosti podání odvolání proti napadenému rozhodnutí, takové odvolání v zákonné lhůtě nepodal. To, že se tak mělo stát v důsledku pochybení bývalého právního zástupce žalobce, na věci nic nemění. Tuto skutečnost lze případně řešit v rámci sporu o náhradu škody proti advokátovi.

Podmíněnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby k soudu [§ 5, § 68 písm. a) s. ř. s.] je nutno vnímat jako provedení zásady subsidiarity soudního přezkumu a minimalizace zásahů soudů do správního řízení. To znamená, že účastník správního řízení musí zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany. Soudní přezkum správních rozhodnutí je totiž koncipován až jako následný prostředek ochrany subjektivně veřejných práv, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2005, sp. zn. 2 Afs 98/2004, publikovaná ve Sb. NSS 672/2005).

Nelze proto dojít k jinému závěru, než že žaloba je ve smyslu ustanovení § 68 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nepřipustná, neboť stěžovatel nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, ačkoliv je zvláštní zákon připouští. Soud proto žalobu jako nepřipustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl.

Vzhledem k vydání usnesení o odmítnutí žaloby soud v souladu § 60 odst. 3 s. ř. s. vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

K vydání tohoto usnesení nemusel soud nařizovat jednání, protože nerozhodoval ve věci samé - o důvodnosti žaloby. Zákon v tomto případě uvedený procesní postup dovoluje (§ 49 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 15. července 2014

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu